

D
U
L
i
D
A
J

ANEŽ

Gras byl v 7⁴⁰ na nádraží Gmüchov.
 Tajda, Michal a jeho prisko Kruba a já
 jsme doběhli vlak na poslední chvíli.
 Ve vagonu nás již očekával Gumá,
 Kruba, Robert, Gmíšek a ~~pauzejotem~~
~~člen~~ Karel. Poté co se vlak rozjel jsme
 se schozli na to m, že bychom nikoho
 nemáme listek. Jelikož jsme chtěli dojet
 až do Loděnice bylo to velmi ~~na~~ smutné.
 Během jízdy k nám přišla privoť a mi
 jí jsem moc těžko nymětlovali že jsme
 si nestihli nakoupit jídelnky, a tak jsme
 zaplatili o 4 Kčs více. Po dojetí do Loděnice
 se k nám připojil Pictuch, kterého přivěs
 tatínků protože raspal. A následoval pochod
 do chaty. Tam jsme prostě pojeli a so
 malí čelabí co vlastně budem čítat jsme
 začali stavět na malém potučku přehrady.

Nyotřivě se člověku nezdařilo, když to přhracla
tedy mohla někdy chřest voclu, ale po naší
dohě už nypackala docela slabně.

Bylo to velice líto. Karel a Pictüchem pořád
vzápětí a mi pokračovali v díle. Porodějí
Guma a Kuban dělali dohromady práci
a já se Gmáškem a Robertem jsme šli proti
přáncu učelit přímo kaskádou malých
přhracl. To proto, abychom viděli jak moc
"staupá voda". Když jsme malý přhracl
emčili staupla voda asi vs 20cm. Nádhera.
Po obědě nás opustili Michal a Čajdau a s tou
chlupatou bestii, která má mě mluvit málom
kouska. Večer byl ve smámení kytar a zpív
dua Gmáška a Roberta. Taky jsme když už nebylo
vidět pavičtíli po naší krásný přhracl
smičku namičku od meniměho. Když jsme
palehli stasil nás zase zpív těch otrav. Jejich
schopnost improvizovat a jejich rytmus (kytka - kytka)
to je prostě něco. Ráno po sničtami jsme se Karlem
a Pictüchem uřptali najít si hde. Potom jsme
pomalu začali balit a balit a zase balit a uřptali
se na moičtazi. Museli jsme dluhat vlak.
I toho mi bylo horško jásti v Prose, kde jsme
se vlastně taky rozloučili.

